

er også en menneskeret, og ytringsfriheden har mange og gode traditioner i Danmark.

Det er jo rigtigt, som ministeren var inde på, at bestemmelsen blev indført, fordi der lå et udvalgsarbejde forud, der mente, at det var vi forpligtede til efter internationale konventioner.

Det tog man til efterretning, men så kendte politikere som Poul Dam fra Socialistisk Folkeparti og Per Federspiel fra Venstre udtrykte meget stor betænkelighed ved denne bestemmelse, for, som Poul Dam sagde dengang, sætter man først grænser for, hvad der kan siges, så kan de grænser flyttes. Det er jo det, der er problemet ved denne bestemmelse; den kriminaliserer ikke handlinger, men holdninger.

Vi har i Venstre den opfattelse, at en fri debat er helt afgørende, og at det ikke er til gavn for udlændinge eller for indstillingen til udlændinge, at man forsøger at begrænse danskernes ytringer.

Vi har generelt den holdning, at også de synspunkter, vi ikke kan fordrage, skal frem i lyset, for de skal modsiges. Dermed også være sagt, som der jo heldigvis også står i bemærkningerne, at den afskaffelse, som forslagsstillerne ønsker, ikke er udtryk for, at alt er tilladt, at man accepterer ethvert udsagn. Det er utrolig vigtigt, at vi bliver enige om dét, og at der ikke er nogen, der render og beskylder andre for, at en diskussion om afskaffelsen af denne bestemmelse betyder, at der er nogle, der er ligeglade med, hvad andre siger.

Det vil jeg i hvert fald på det skarpeste få sagt her. Vi tager afstand fra f.eks. en Mogens Glistrup, der siger »muhammedanerfrit Danmark« og den slags. Vi tager skarpt afstand fra det, men det, der er spørgsmålet, er, hvilke sanktioner det skal mødes med: Modsigelse eller straf? Og vi har altså den opfattelse, at det bør mødes med modsigelse og ikke med straf; det er Venstres udgangspunkt.

Hvad fører det synspunkt så til? Her er der jo meget forskellige nuancer i Venstres folketingsgruppe, og vi har diskuteret det meget grundigt, men det, der i hvert fald er enighed om, er, at en eventuel afskaffelse ikke kan stå alene, så må vi have en forbedret retsstilling under injuriestemmelserne for disse grupper, som denne bestemmelse omfatter.

Dernæst er der nogle, som, af de grunde jeg nævnte før, finder, at det er et meget uheldigt signal at sende, og som er betænkelige ved bestemmelsen, som aldrig synes, at den skulle have været der.

Jeg synes også, at det er værd nu her i diskussionen under udvalgsarbejdet at se på, om der er mulighed for at formulere noget, som ikke er racistiske holdninger eller politiske holdninger, men hvor det er handlingerne, man koncentrerer sig om.

Jeg skal gentage: Der er ingen tvivl om, at bestemmelsen blev indført under henvisning til konventionerne. Man mente, at det var i strid med konventionerne, og det har justitsministeren også gjort rede for her i dag.

Det er en af de ting, vi er meget optagede af i Venstre, og derfor vil jeg sige til forslagsstillerne, at som det ligger, kan vi ikke stemme for det, men forslagsstillerne skal ikke have utak for at rejse debatten.

Jeg håber, at forslagsstillerne er enige i, at her har vi nu chancen for at gå helt i dybden og få justitsministeren til nærmere at redegøre for helt ned i dybden, hvad det egentlig var, der fik det udvalg og de folketingsmedlemmer til i sin tid at hævde, at det her var i strid med konventionerne, og hvad det er for nogle konventioner, vi taler om. Og så er det jo også utrolig vigtigt, at vi nu får diskuteret, hvordan fremtiden ser ud, hvad det er for nogle eventuelle internationale forpligtelser, som fremover vil blive pålagt os.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne takke for Venstres ordførertale. Jeg tror, at jeg tør sige, at forslagsstillerne er enige med fru Birthe Rønn Hornbech i så at sige hvert ord.

Den tilføjelse, jeg egentlig gerne vil gøre, er, at det her jo ikke kun drejer sig om racespørgsmål og om racisme. Det drejer sig også om tro. Og da det er noget underligt gråzoneuigennemsigtigt noget, hvornår det af manden tolkes, som om man går efter manden og ikke efter bolden, er sagen jo den, at man som præst kan risikere at blive retsforfulgt efter denne lov, hvis man følger og er tro mod sit præsteløfte og gør op med religioner eller religiøse udsagn, der ikke stemmer med den evangelisk-lutherske bekendelse.

Jeg vil gerne spørge fru Birthe Rønn Hornbech: Betyder de sidste bemærkninger, at fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre vil være til at tale med, hvis man i erkendelse af, at man ikke skal kunne sige hvad som helst, at Glistrups udtalelser f.eks. er afskyelige, og at man ikke skal give det signal til folk, at nu er alt tilladt, kunne se på en ændring af selve injurieparagraffen?